

ODUCZYĆ SIĘ (6) *vb pf*

się (3), sie (3).

o *jasne*.

inf oduczyć się (4). ◇ *fut 3 sg* oduczy się (1). ◇ *1 pl* oduczemy się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Odzwyczaić się, odwyknąć (6) : Do tąd cię Ewányelikiem zwąć będziemy/ poki fye nie oduczemy.
OrzQuin B3v.

oduczyć się czego (3): *KrowObr 149v; ModrzBaz 11; y lew fię wrodzoney fregości miedzy ludźmi wychowany oduczy. SkarKaz 420b; [Będąc fpytány/ ktoraby náuká bylá naypotrzebnieyfa? powiedział: Złego fię oduczyć. PlutBBud C3 (Linde)].*

cum inf (2): Iáko tho trudna ieft rzecz/ zwyczáiu złego á záftrzáłego poprzeftác/ á tego fię oduczyć mowić czegołmy fię z mlekiem práwie mówić od Antychriftá náuczylfi. *CzechRozm 34v; nic bowiem nie ieft trudnieyszego oduczyć fię iáko Krolowác. Phil E2.*

Szereg: »(po)przeftác a(bo) się oduczyć« (2): *CzechRozm 34v; bo ten wiek z przyrodzenia ku požądliwości cielefney bárzo ieft fklónny/ [...] ták iż w dáłszym wieku trudno iuż więc bywa tego przeftác ábo fię oduczyć [ardores ... flagitiosi ... in reliqua aetate poni vix unquam possunt]. ModrzBaz 11.*

Synonimy: *odłożyć się, odwyknąć, odzwyczaić się.*

Formacje współrdzenne cf UCZYĆ.

Cf ODU CZENIE, ODU CZONY